

GRATUIT

Capote

Dincolo de performanța universal aclamată a de altfel mereu excelentului Philip Seymour Hoffman, o meditație intensă, dură și impecabil scrisă asupra condiției scriitorului.

Pag. 2

Interoga TIFF cu Ana Maria Marinca

"Sint mai mult un spectator decât actriță de film"

Pag. 5

APERITIFF

 Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA
2-11 iunie, 2006

Publicație oficială a TIFF
#5, Marți, 6 iunie 2006

www.tiff.ro

11 ORE CU DIAVOLUL

E vorba de telenovela sau, mai bine, sitcomul horror a lui Lars von Trier, *Riget*. Aka *Kingdom* aka *Spitalul și fantomele lui*, serial cult dinaintea epocii Dogma. Cei care l-au văzut vă pot spune că ar fi rămas la *Kingdom*, conectați la cafele și glucoză, chiar și o săptămână. Voce din off, ce ar putea trezi și morții din groapă (și chiar îi trezește), într-o daneză fascinantă, insinuantă și profundă, spunând o poveste care coboară în adâncul pământului, o istorie deformată de orgoliu și de uitare: lumea ocultă, izgonită de știință, se infiltrează malignă într-un spital danez (în care un pacient cu mintea întreagă n-ar călca vreodată). În lifturi se aud plîsete de copil, o ambulanță însingurată își face apariția fantomatică în fiecare noapte. În spital, doctorii își văd însă de intrigile și de greșelile lor profesionale. Un medic suedez demagog, toxic și delicios, un fel de Ceaușescu care îți evocă instantaneu cuvântul „monument” (cu discursuri memorabile ținute propriului rahat care se încăpățînează să se scufunde în semn de boală), un zombie, o băbuță detectiv de fantome, o tumoare de ficat de mărime record, un cap tăiat, o asistentă în călduri, o lojă masonică, o fantomă fără odihnă, un cadavru de fetiță ținut în formol, doi mongoloizi martori sau păzitori transcendenți ai „împărăția”. Imaginea e adictivă: filmare de pe umăr, camerei i se permite propriile tresăriri - răspunsuri afective la ceea ce vede. Peste toate diavolul (întunecata figură cult a lui Udo Kier, pentru întâia oară la Cluj și prezent la maraton) își face apariția cu revendicări vechi de când lumea. Însă modul în care închipuie Von Trier aceste revendicări vă va ridica cu siguranță părul pe mână. Iar

la finalul fiecărui episod, Lars von Trier pe post de stand-up comedian vă va însoți tot mai adînc în poveste, jonglînd cu clișee, principii profunde și ineptii. Hilar, ironic, nebunesc, un cocktail poetic, metafizic, amețitor și cu un umor cumplit.

Laura Popescu

Astăzi, 12.00-14.30 și 15.00-17.30 Maraton Spitalul și fantomele lui I (The Kingdom I, Danemarca, 1994) 133'+146'; 18.00 (în prezența actorului Udo Kier) -20.30 și 21.00-23.30 Spitalul și fantomele lui II (The Kingdom II, Danemarca, 1994) 143'+143' - Salonul de urgență (fostul cinematograful Timpuri Noi, p-ța Unirii, lângă Crema)

Cine dă mai mult

Notăm urcarea vertiginoasă în top pe locul trei în clasamentul general a documentarului musical ABBA The Movie.

Competiție

A fost sau n-a fost? / 12:08 East of Bucharest 4.69

Viva Zapatero! 4.43

Izolați / Aislados 4.32

13-Tzemeti / Tzemeti 3.97

Odă bucuriei / Oda do radosci / Ode to Joy 3.60

Duș rece / Douches froides 3.34

Barometru general

Trăiește! / Va, vis et deviens 4.78

ABBA, filmul / ABBA the Movie 4.65

Toți copiii nevăzuți / All the Invisible Children 4.58

Crimă ferpectă / Crimen Ferpecto 4.36

Rize 4.22

Cu fundul în sus / Wrong Side Up 4.20

Eu, tu și toți cei pe care îi știm / Me and You and Everyone We Know 4.19

800 de gloanțe / 800 Balas 4.19

Maria / Mary 4.19

Capote 4.18

Scurtmetraje românești 2 4.13

TIFF News

Pătura-TIFF pentru serile de la Open Air

O veste reconfortantă pentru cinefilii înrâiți care suportă cu stoicism vremea ciinoasă și vin, seară de seară, începând cu ora 21,30, la proiecțiile în aer liber de la Cinema Echinox! TIFF vă oferă... pături pentru ca să nu mai dîrdîiți (decît de emoție) la filmele serii. Astfel, vă mulțumim, vă îndemnăm să vă păstrați fidelitatea și să veniți în continuare la Open Air!

Echipa AperiTIFF

Laura Popescu, Lia Valendorfean, Carmen Mezincescu, Cristi Mărculescu, Cosmina Fernoagă, Daniel Sîrbu, Alina Suătean, Cătălin Bogdan, Lăcrima Andreica, Irina Dumitrascu, Paula Boarță.

Grafică: Raymond Bobar, Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea

Traducere: Paula Măhălean

Distribuție: Flavia Giurgiu, Ionuț Husti

Tipărit la: Compania de Producție Tipografică

Supernova

Capote

Despre Capote, personajul real și central al debutului cinematografic omonim al lui Bennett Miller, s-a scris atât de mult și în atâtea moduri (multe nu tocmai măgulitoare), încît era inevitabil ca la un moment dat să se gîndească cineva să pună pe peliculă măcar o parte din senzaționala lui poveste. Nu e surprinzător că Miller și scenaristul Dan Futterman (cunoscut mai ales ca actor TV), inspirați de cartea lui Gerald Clarke, au ales exact momentul transformării radicale a lui Truman C. din copil-minune ce picta în cuvinte misterul și poezia macabră a sudului (și a sufletului omenesc), devenit senzație flamboiant *gay* și entertainer al saloanelor literar/artistice new-yorkeze în autor al primului roman-reportaj (non-ficțional) american, *In Cold Blood*. Surprinzător, la modul plăcut, e cît de bine s-au descurcat, reușind să scoată, dincolo de performanța universal aclamată a de altfel mereu excelentului Philip

Seymour Hoffman, nu încă o biografie-stas (fie ea și parțială) de autor, ci o meditație intensă, dură și impecabil scrisă asupra condiției scriitorului și a (dez)echilibrului, deopotrivă faptic și emoțional, dintre căutarea perfecțiunii poveștii și etică. Un soi de cît de departe ești dispus/capabil să mergi pentru a obține romanul vieții tale și care va fi prețul. Evident low-budget, centrat pe actori și istorie, aceasta din urmă ajutată de o regie eficientă și discretă, *Capote* nu te face să-l iubești pe sulfurosul domn, dar nici nu te lasă să-l urăști/ detești pe de-a-ntregul. Încearcă doar să-ți contureze cît mai complet, într-un punct de cumpănă, adulmecind povestea care i-ar putea schimba cariera (cum s-a și întîmplat), folosindu-se fără ezitări sau scrupule de cei implicați (cei doi criminali condamnați la moarte care sînt protagoniștii din *Cu sînge rece*) și totodată clamîndu-și identificarea cu unul dintre ucigași; apoi, îngrozindu-se de propria atitudine. E unul dintre rarissimele *biopic-uri* reușite, evitînd cu grijă locurile comune și oferindu-ți o mai curînd incomodă dramă a geniului fără morală.

Carmen Mezincescu

2 în Competiție

Halou și descîntece

Azi în competiție două filme hrînindu-se din fascinația morții. Întîi, la 15:00, argentinianul lui Fabian Bielinski, conceput ca și complement al debutului *Nueve reinas* la capitolul personaje viteză și stil. În creierul unui taxidermist liniștit (și epileptic) încolțește și fermentează scena spargerii perfecte. Trăiește printre orori împăiate și calme, iar crizele de epilepsie îl aruncă de fiecare dată în mijlocul unei orgii de senzații: amintiri, mirosuri, și viziuni eterice. Vine însă și ziua în care delicturile cele mai ascunse devin realitate iar omul nostru ajunge mult mai departe decît și-a imaginat. La 20:00 o adevărată provocare vizuală și narativă: *Historias*

del desencanto - poveștile intersectate a trei personaje - Diego încearcă să facă un film despre visele Ximenei, o adolescentă la primele experiențe sexuale, care este îndrăgostită în secret de acesta și care, pentru a-l ajuta în bizarul său proiect, îl conduce la Ainda, o artistă conceptuală cu aripi de liliac, de care naivul producător de film se îndrăgostește nebunește. Ainda îi seduce pe amîndoi, ceea ce conduce la un moment magic în viața celor trei. „Stilul amintește de fabuliștii locali precum Alejandro Jodorowsky, dar și de Jeunet și Caro. În ciuda bugetului destul de redus, realizarea tehnică e impresionantă”, a scris Leslie Felperin în Variety.

Record absolut: peste 10.00 de spectatori

Peste 10.000 de spectatori au luat cu asalt cinematografele Republica, Victoria și Arta în primele trei zile de TIFF. S-ar putea spune că Clujul mănîncă filme pe piine...dacă nu ar fi vorba despre...mămăligă. Mîncarea tradițională românească de la TIFF 2006 reușește, conform statisticilor, să trezească interesul maxim al cinefililor. Astfel, numărul total de abonamente vîndute pînă duminică seara a ajuns la 711. Dintre acestea, 261 de abonamente sînt cu 8 filme, 392 sînt abonamente cu 5 filme și 58 sînt carduri TIFF (30 de filme). Aceste cifre indică faptul că ediția a cincea a TIFF va bate toate recordurile de pînă acum!

RE: PUBLIK

revista care împarte lumea în **REGAL, REBUT** și **REMIZĂ** te invită la o petrecere **RE:BELĂ**.
Miercuri, 7 iunie, începînd cu ora 23:00 în Clubul Obsession, Str. Republicii 109.

Realizat cu sprijinul:

Udo Kier – icon la TIFF

Să ne înțelegem: este venerat, adorat și personaj de (filme) cult dar în toată filmografia sa teribil de vastă (175 de titluri, imdb dixit) nu l-a pus nimeni în vreo icoană. A fost de la fotograf nazist (în Londra contemporană) la Spermulit (locuitor al planetei Spermulon într-un sf șaptezecist), de la contele Dracula și Baronul Frankenstein (în filme regizate de Paul Morrissey) la Max Jacob (în parțial autohtonul Modigliani). Deci un om care nu se teme de nimic, dispus oricând să apară în producții de serie B. Udo Kier este actor fetiș al lui Lars Von Trier (de la *Europa* la *Manderlay* este prezent în mod constant în filmele danezului) și, dacă azi va decide să vă povestească tot ce a trăit și jucat în cariera sa, probabil TIFF-ul ar trebui să dureze vreun an. Așa...deci astăzi, la mijlocul maratonului Kingdom veți avea ocazia să îl vedeți și poate vă va explica mai bine decât mine ce înseamnă să iubești filmele cu atîta devoțiune încît să te implici în orice proiect cinematografic, fie el *Armageddon*, fie *Dracula 3000*. Dacă nu ați văzut documentarul al cărui subiect este (Udo Kier From A to A, 1993, regizat de Paul Lesch) și sînteți pasionați de filmele de groază sau fani ai teroristului danez (Von Trier, bien-sur) nu ratați ocazia de a afla, direct de la sursă, despre cîte în lună și în stele. Evident, poate vă va intimida în dublul său rol din Kingdom, dar luați-vă inima în dinți: Udo Kier este, ca mai toți cei implicați în filmele trashy-cult, lipsit de orice fiță și vedetism.

Cristi Mărculescu

Documentare muzicale Sunetele orașului – Beaturi eclecticice pentru mulțimi

Alexander Hacke e bassistul miticei trupe germane de avangardă Einstürzende Neubauten. Și l-ați putut întîlni pe coloana sonoră a precedentului film semnat de turco-germanul Fatih Akin, superbul *Gegen die Wand*. Venit la Istanbul cu prilejul acelei filmări, omul s-a îndrăgostit iremediabil de sunetele acestui oraș vibrant. Drept care în 2005 Alex & Fatih s-au întors pe malurile Bosforului într-o încercare de-a prinde suflul muzical al locului. Rezultatul e unul dintre cele mai electrizante și variate portrete sonore ale unei scene. De la underground psihedelic cîntat pe vaporex cu valurile în fundal (Baba Zula) la rock etnic – Duman, un soi de Heroes Del Silencio vs. SOAD turci – la veteranul trubadur Erkin Koray, kurda Aynur (cu bocetele tradiționale înregistrate într-o baie de aburi de secol XVIII), incredibilul Ceza (hip-hop cum n-

ați mai auzit vreodată!) sau superstarurile Selim Sesler, Orhan Gencebay și diva absolută Sezen Aksu. Totul acompaniat de cele mai diverse imagini din toate zonele Istanbulului, conversații pasionale despre contexte social-cultural-politice și lumea asta de la mijloc de orient și occident.

Carmen Mezincescu

Umbre

Tideland – țara minunilor

Veverițele îl fac să pară mai puțin singuratic... În halul ăsta sună tagline-ul celui mai nou film al regizorului cult Terry Gilliam (*Brazil*, *The Fisher King*). O junk-mom (Jennifer Tilly) cu un „dinte dulce” crapă de o supradoză, iar tatăl nu mai puțin heroin addict își duce fiica în vizită la bunica. Bunica e moartă de mult,

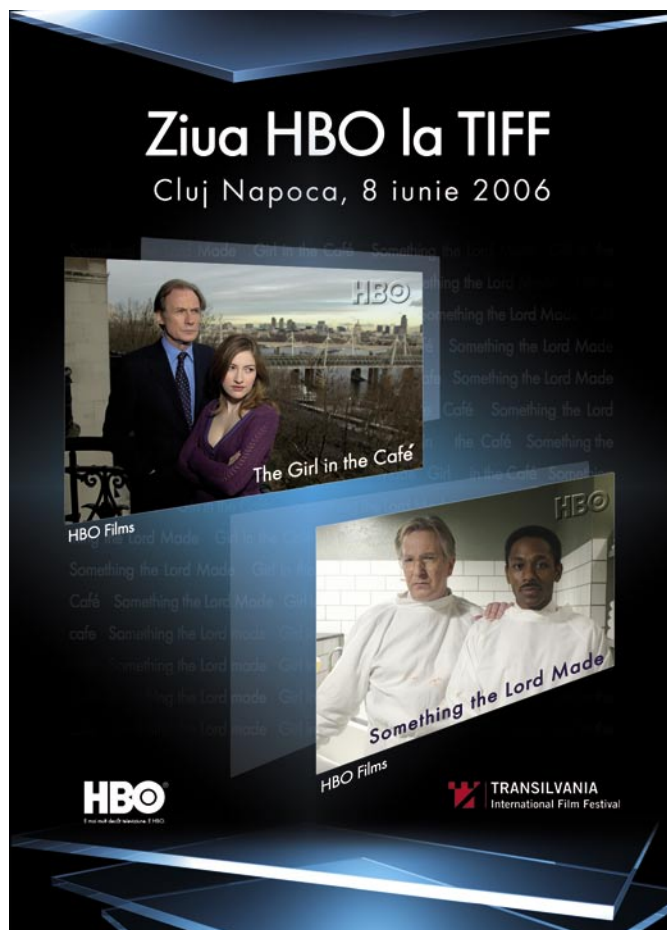
tatăl e Jeff Bridges dar dă colțu' repede. Însă rămâne cu noi până la capăt, maro închis și împăiat, un burrito prietenos. Povestea lui Terry Gilliam, regizorul cum nu se poate mai poet, mai umoristic, mai bolnav și, nu în ultimul rând, cum nu se poate mai high, ecranizare după romanul omonim al lui Mitch Cullin, este de astă dată despre micuța Jeliza Rose ventrilocă și capetele ei de păpuși. Într-un tărîm fascinant – un cîmp galben la marginea unei linii ferate ce amintește de *Europa* lui Von Trier, fetița descoperă lumea, aceasta cuprinzînd printre altele o vrăjitoare cu un ochi de sticlă, un idiot nu cu pluta ci cu submarinul și multe multe taine. Pentru unii un tablou al inocenței absolute ce anulează orice schizofrenie, pentru alții pur și simplu halucinant, deprimant, scabros sau o gură de aer proaspăt în oceanul de fantastic francizat.

Laura Popescu

FAT FINGERS

BRANEA...

Meeting Point

Stop By. Shoot Film.

Astăzi este ce-a de-a doua zi a evenimentului Kodak de la Meeting Point: workshopul S16mm, cu trainerul american Bart Durkin. Workshopul Kodak ține pînă pe 7 iunie. Tot astăzi la Meeting Point: 16.00 Lansare de carte Truman Capote - "O vară de răscruce" și "Alte glasuri, alte încăperi"; 16.30 Teatru: trupa "CCpP" (Galați), piesa "Ultimul Godot"; 18.30 Teatrul de păpuși PUK - "Vasilache și Marioara" - studenții de la Facultatea de Teatru și TV UBB; 19.30 Concert pop rock "In-Tens" - Târgu Mureș.

Unul din 3x3

Michael Glawogger

Afirmat ca documentarist pe cît de interesant pe atît de pur și dur (că doar e austriac, la fel ca iconoclastul Haneke, cu care împarte același prenume) Michael Glawogger n-a ezitat cînd a venit vorba de filme "de ficțiune." 3x3 îl (re-)prezintă în ambele ipostaze: de două ori documentarist (Megacities și Workingman's Death) și o dată regizor de drame crude. Megacities este un conglomerat de portrete ale unor locuitori ai metropolisurilor contemporane.

Doar că lipsit de fantezii futuriste, sec, visceral și cam grafic. Documentarul aduce pe ecran marginali din New York, Bombay, Moscova, Mexico City într-un studiu al celor marginalizați, dezmoșteniți și mizeri. A căror viață în umbra zgîrienorilor este peste tot la fel: crudă, pitorească, dificilă, fascinantă. Workingman's Death este stilat, fără voice-over, cu cinci fragmente de neant muncitoresc: minele de cărbune din Ucraina, minele de sulf din Indonezia, un cimitir de nave din Pakistan, abatoarele din Nigeria (care s-ar putea să împingă iubitorii de animale la gesturi extreme) și o oțelărie din China. Slumming, al doilea film de ficțiune semnat de Glawogger este cu totul și cu totul diferit de filmul de debut al acestuia în lungmetraj (comedie spumoasă despre niște prieteni care se decid să facă porno de amatori: în grup și cu camera de filmat a unuia): la fel ca în majoritatea documentarelor pe care le-a regizat, autorul abordează un punct de vedere rece și cinic asupra subiectului. Povestea a doi tineri de viitor (Yuppies austrieci) și a iubitei unuia dintre ei nu este o poveste de amor ci cronologia unor acte de cruzime întîmplătoare care pînă la urmă depășesc teritoriul jocurilor demonstrative și au consecințe grave.

Cristi Mărculescu

Must See: Acordorul de cutremure

Atît pentru cei care știu deja cine (și cît de fantastici) sînt frații Quay cît și pentru începători: mergeți azi la cinema Republica, unde, pe la orele prînzului (mai exact la 13.00) se proiectează cel mai nou film al fantasticilor, psihoticilor și animaților frați iubitori de păpuși, crocodili, psihoze. *Acordorul de cutremure* este al doilea lungmetraj cu actori (după triplant-lascivo-hipnoticul *Institute Benjamenta*) pe care fanii poveștilor miraculoase, supranaturale, întunecate și codate îl vor savura. Dacă ați ratat scurtmetrajele din anii trecuți nu aveți nici o scuză să nu vă lăsați duși în afara realității de către Stephen și Timothy Quay.

Cristi Mărculescu

AcTIFFează-te cu Vodafone!

Participă la TIFF și intră în concursurile organizate de Vodafone.

- Urmărește APERITIFF sau ascultă Radio Impact pentru a afla întrebarea Vodafone și trimite-ne un SMS cu răspunsul corect.

- Fă o fotografie reușită cu telefonul mobil și trimite-ne-o prin MMS.

- Propune-ne un film de trei minute cu titlul "Trăiește fiecare clipă".

Vino să afli detalii în Meeting Point (curtea Muzeului de Artă), în fiecare zi, începând cu ora 10.00.

trăiește fiecare clipă

InterogaTIFF

Ana Maria Marinca

"Sînt mai mult un spectator decît actriță de film"

Cum ți se pare TIFF-ul din acest an?

Am fost deja la cîteva filme. Am văzut cîteva scurtmetraje, documentare care mie mi se par mediummetraje. Am văzut filmul de ficțiune al lui Nemescu, *Marilena de la P7*, care mi-a plăcut foarte mult. Deși pot să spun că acest fel de apreciere "mi-a plăcut", "nu mi-a plăcut", "m-a încântat"... sînt păreri subiective.

Ce gust ți-a lăsat TIFF-ul de anul trecut?

A fost un gust scurt și dens. Am fost doar pentru trei zile atunci, cu filmul *Sex Traffic* care a fost vizionat, în premieră, la noi. E o atmosferă foarte plăcută aici, la Cluj. Eu sînt foarte legată de Ardeal pentru că părinții mei sînt de aici și vin în fiecare vară, în vacanțe.

În timpul tău liber mergi la film?

Oh, da... Merg des la cinema, cînd am timp liber... Și asta o fac de mult timp. De cînd eram mică, de cînd începuse să mă lase mama la cinema.

And the Digitals are...

Adela Giurgiu, o tînăra participantă în cadrul „Let' Go Digital” este din Cluj-Napoca și are 16 ani. A ales această provocare ca să învețe ceva diferit, ca să pătrundă mai adînc taina cinematografului. „Sincer, pentru mine totul e nou. Nu am mai făcut filme de nici un fel. Singurele momente cînd am pus mîna pe cameră au fost în vacanță. Prin asta nu vreau însă, să se înțeleagă că aș fi indiferentă. Dimpotrivă, sînt foarte interesată de tot ce se întîmplă la Let's go digital. Mi se pare o chestie grozavă, iar inițiativa celor de la TIFF e demnă de laudat! Intenționez să

De care parte a ecranului ești mai mult?

De cealaltă, cred. Sînt mai mult un spectator decît actriță de film, pentru că nu am făcut prea mult film. Am făcut *Sex Traffic*, după care am făcut un episod dintr-un serial englez pentru BBC. Am mai făcut și un scurtmetraj în România. În schimb am făcut mai mult teatru acolo, fiind plecată din august trecut în Anglia. În ultimele luni am jucat Shakespeare, în limba engleză, la o companie de teatru numită Complicite. Și 7 luni am jucat prin lume și alte două luni la Londra, la teatrul național de acolo. Jucam opt spectacole pe săptămână, iar miercurea și sîmbătă, cîte două pe zi...

Încă nu te-a căutat Silviu Purcărete?

Mi-aș dori enorm de mult... L-aș căuta eu, dacă aș ști că face un concurs pentru o piesă. Îmi face nespuse plăcere să-i urmăresc piesele. Le-am urmărit la București cînd au venit cu Festivalul de la Craiova.

Teatru sau film?

Cred că nu se poate una fără alta. Nu aș putea să aleg. Îmi plac enorm amîndouă. Am o experiență adunată într-un atît de scurt timp, în amîndouă.

Vei fi față în față cu Vanessa Redgrave...

Sper să am prezența de spirit și curajul să mă duc să vorbesc cu ea... Mă leagă de ea admirația pentru o mare actriță, un mare om de teatru. E o onoare să o avem aici...

Interviu realizat de Daniel Sârbu

plec de aici cu un bagaj cultural mult mai încărcat”, a mărturisit Adela. Dorința ei e să continue în direcția teatrului. În prezent, face parte din două echipe de teatru cu care a jucat diferite piese. „Totuși, sînt încă în stadiul de actor amator”, a spus clujeanca. Chiar dacă nu este nimic cert în ceea ce privește evoluția pe care o va avea, fie în domeniul cinematografului, fie în cel al teatrului, concurența de la Let's go digital este foarte entuziasmată de oamenii cu care lucrează, de la care știe că are foarte multe de învățat dar și de faptul că i-a cunoscut pe colegii ei de la TIFF.

Paula Boarță

Program luni, 5 iunie

Cinema Republica

11.00 Scenariul otrăvit (The Dying Gaul, SUA, 2005) 101'

13.00 Acordorul de cutremure (The Pianotuner of Earthquakes, Marea Britanie, 2005), 99'

15.30 Maestrul (Mistrz, Polonia, 2005) 110'

18.00 Capote (SUA, 2005) 114'

20.30 Vedere de pe pod: Sunetul Istanbulului (Crossing the Bridge: The Sound of Istanbul, Germania-Turcia, 2005) 90'

23.00 Takeshi vs. Takeshi (Takeshis', Japonia, 2005) 108'

Cinema Victoria

10.00 Toți copiii nevăzuți (All the Invisible Children, coproducție, 2005) 116'

12.30 Eu, tu și toți cei pe care îi știm (Me and You and Everyone We Know, SUA, 2005) 90'

15.00 Aura (El Aura, Argentina, 2005) 129'

17.30 Țara minunilor (Tideland, Marea Britanie, 2005) 122'

20.00 Povești cu descîntec (Historias del Desencanto, Mexic, 2005) 120'

22.30 13-Tzameti (Tzameti, Franța-Georgia, 2005) 93'

Cinema Arta

10.00 Pusher II (Danemarca, 2004) 96'

12.00 Curajul de a iubi

14.30 Soarele negru (Black Sun, Marea Britanie, 2005) 75'

17.30 Rupt de prezent (Out of the Present, Germania, 1995) 95' - în prezența regizorului Andrei Ujică

19.30 Slumming (Austria, 2006) 96'

21.30 În culise (Backstage, Franța, 2005) 110'

Salonul de urgență

12.00-14.30 și 15.00-17.30 Spitalul și fantomele lui I (The Kingdom I, Danemarca, 1994) 133'+146'

18.00-20.30 (în prezența actorului Udo Kier) și 21.00-23.30 Spitalul și fantomele lui II (The Kingdom II, Danemarca, 1994) 143'+143'

Cinema Echinox Proiecții în aer liber

O scurtă călătorie în paradis (A Little Trip to Heaven, SUA-Islanda, 2005) 86'

Hotspoturi publice gratuite

c*free

See for free with
c*free!

La TIFF ai internet wireless gratuit. Hai cu laptopul la Cinema Republica sau la Meeting Point Terasa Muzeu și citește recenziile de film online!

Intra pe www.cfree.ro, inscrie-te, și poți castiga invitații gratuite la film!

Proiectul Caritabil TIFF 2006

TIFF vă invită să vă verificați cardurile, să scoateți bani și să donați pentru Muzeul de Artă Cluj! Fostul palat Bannfy are nevoie de voi pentru renovare capitală. Puteți contribui la renovarea acestui monument făcînd donații în urnele din holurile cinematografului și în contul bancar: Trezoreria Cluj-Napoca RO96TREZ2165007XXX007004 sau cumpărînd bilete la proiecția specială a filmului „Viața și opțiunile lui Tristram Shandy, Gentleman”, regia Michael Winterbottom (joi, 8 iunie ora 20:30, cinema Republica). Vă mulțumim!

Anul ăsta la TIFF
venim cu mălaiu'...

... o spunem ca să fim în ton cu filmele contemporane

Filmul este un motiv bun să-ți reamintim că noi îți aducem televiziunea și, prin același cablu, internetul și telefonia digitală. Trei servicii pentru care merită să te întorci acasă.

Astral
o companie UPC

UPC

Vox Pop

Screaming Masterpiece

Vlad Rebrean, 21 ani: "Foarte prost pentru muzica de proastă calitate. Îmi place Bjork, dar punk-ul mă dezgustă. Mă așteptam la mai multă acțiune".

Andreea, 20 ani: "Mi-a plăcut pentru că s-a plecat de la ideea că muzica islandeză e foarte proastă și s-a dovedit contrariul".

800 de gloanțe

Iris, 16 ani: "Filmul ăsta e diferit de restul filmelor lui Alex de la Iglesia, care sînt chiar comedii acre. Țasta e o distracție de amiază, pentru tot publicul."

Lunatec

Bogdan Movilean, 30 ani: "Șocant, dar nu ieftin. Chiar dacă au fost chestii sinistre, urite aveau un înțeles."

Cui îi e frică de întrebarea Vodafone?

Care este filmul de închidere al ediției TIFF de anul acesta?

Răspunsuri:

- Cum mi-am petrecut sfîrșitul lumii
- Transilvania
- Capote

Dacă te duci azi la TIFF o să știi să răspunzi. Trimite-ne un SMS cu răspunsul corect la numărul de telefon 0722 699 558 și vino la Meeting Point, la ora 18.00 să vezi dacă ai cîștigat.

trăiește fiecare clipă

vodafone

Evenimente speciale

Pusher II – With Blood on My Hands

La opt ani de la debut, Refn a decis să continue investigarea lumii neglamorizate a drogurilor din Copenhaga, filmînd una după alta încă două părți. *Pusher II: With Blood on My Hands* e istoria amicalului rău de gură al damnatului Frank din prima parte, Tonny – cel care, constrîns, îl turnase pe acesta poliției după ce fuseseră arestați. Un micuț infractor, care are tatuat pe craniul ras "RESPECT", prea moale și îndrăgostit de mitologia acestui stil de viață ca să facă o carieră spectaculoasă în domeniu, Tonny – care la început de film iese din închisoare împovărat (ca și Frank...) de niște datorii – se trage dintr-o familie a crimei, tatăl său (Duke) fiind un mare mahăr în mafia traficului de mașini. Juniorul însă nu e prea iubit de părinte pentru că nu pare să se fi descurcat prea bine și e nevoit să implore ca să primească o slujbă mărunță în cadrul „afacerii”. Alegerea unui astfel de erou subliniază încă o dată miza demistificatoare a regizorului pe care nu-l interesează *cool*-ul acestei lumi (deși există violență din belșug, sex, cocaină în valuri), ci, mai mult, relația tată-fiu. Pentru că e evident că amărîtul Tonny și-a petrecut o viață încercînd în van să intre în grațiile lui Duke. Adăugați povestea unui plod neiubit (de mamă) despre care află, o dată pus în libertate, că ar putea fi al lui și toate complicatele legături ratate ale acestui patetic și autodestructiv antierou și țineți minte că se păstrează intensitatea dementă din primul *Pusher* pe parcursul întregii istorii.

Carmen Mezincescu

PENTRU CEI CE PREȚUIESC FILMELE BUNE

Festivalul Internațional de Film TRANSILVANIA
2006

Stella Artois este sponsor oficial al Festivalului de Film Transilvania. Acolo unde vestigiile medievale întănesc filmul contemporan se naște mediul perfect pentru a celebra adevăratele valori. Stella Artois, filmul de calitate și Transilvania - trei repere reunite sub titulatura TIFF.

InterogaTIFF

Ana Maria Marinca

"I'm more of a cinema spectator than a movie actress"

What do you think of this year's TIFF?

I have already seen some of the movies. I saw some short features, documentaries I found more like medium features. I saw Nemescu's movie *Marilena at the P7* that I enjoyed completely. Although I must say that this kind of appreciations as "I liked it" or "I didn't like it", "I loved it"... are subjective opinions.

How do you feel about last year's TIFF?

It was short and dense. I have been here for only three days long, with *Sex Traffic* that was screened, for the first time here. There is a very pleasant atmosphere here in Cluj. I am very fond of Transylvania because my parents are from here and I come here every holiday in summer.

Do you go to the movies when you are not working?

Oh, yes, I often go to the cinema, when I have the time. And I have been doing it for a very long time. Since I was little and my mother started letting me go to the movies.

What side of the screen do you spend a longer time?

On the other one, I think, I more of a spectator than a film actress because I didn't do much film. I did *Sex Traffic*, than I did a BBC series. I also did a short feature in Romania. But I did a lot of theatre there, being gone since last August in England. In the last months I did Shakespeare, at a theatre company called *Complicite*. And I acted all over the world for seven months and two others in London, at the National Theatre. I played eight shows a week and on Wednesdays and on Saturdays twice a day...

Did Silviu Purcारेte call you yet?

I wish it a lot.. I'd look for him if I knew he does the casting for a play. I love his plays immensely. I watched them in Bucharest when he came with the Craiova National Theatre.

Theatre or film?

I think you can't have one without the other. I couldn't make a choice. I enormously like both. I have an experience gathered in time in both.

You will face Vanessa Redgrave...

I hope to have the presence and courage to talk to her.. I have the deepest admiration for her, a great actress, a great theatre artist. It's an honour to have her here...Incredible...

English version by Paula Mähălean

And the Digitals are...

Adela Giurgiu, a young participant in *Let's go digital* is from Cluj-Napoca and is 16 years old. She accepted this challenge to learn something different , to enter more profoundly the secret of the art, that is the cinema. „ Honestly, everything is new to me. I never did cinema before. The only time I touched a camera was on holiday. I don't want anyone to understand that I am indifferent to it. On the contrary, I am very interested in everything that is happening in *Let's go digital*. I think it is great, and the TIFF initiative is worthy of praise. I intend to leave here much richer in culture.”, Adela confessed.

Her wish is for her to continue in the field of the theatre. At the moment she is part of two theatre teams that she acted different plays with. „I am still an amateur” she admitted. Though nothing is certain yet as far as her evolution is concerned, in cinema or in theatre, the contestant in *Let's go digital* is very enthusiastic about the people she is working with, people she knows she has a lot to learn from but also about meeting the people at TIFF.

English version by Paula Mähălean

TIFF Special Charity Project

TIFF is launching a charity campaign aiming to raise funds for the restoration of the Cluj Art Museum (Banffy Palace). Please contribute by making donations, either into charity boxes from the cinema lobbies, or into the bank account Trezoreria Cluj-Napoca R096TREZ2165007XXX 007004. You can also help buying tickets for the special screening of Michael Winterbottom's film „A Cock and a Bull story” (Thursday, June 8, 8:30 PM, Republica Cinema). Thank you !

**Trăiești 26.280 de zile.
Și doar 720 le petreci
urmărind filme.**

trăiește fiecare clipă

vodafone